

גלי צה"ל
צבאית גלי צה"ל היו המומים. חיילת
התחנה מניחה בעצב זר על הקבר הטרי.

הנוח את משפחתו, וכי לו עצמו יש יד
בטרגדיית הגירושין של בתו, אפילו שקל
התפטרות מתפקידו כשר (העולם הזה
2112) כדי להקדיש זמן רב יותר למישפחה
ולהראלה.

כאשר נודע לה הדבר, היא התחננה
לפני אביה שלא יהרוס לעצמו את הקא-
ריירה, הבטיחה לו כי היא מאושרת עתה,
וכי התפטרותו לא תתרום מאומה לאושר
רת. היא הצליחה לשכנע את מודעי להמ-
שיך לכהן כשר, והחלה אף היא תורמת
יותר לאיחוד המישפחה. היא בילתה יותר
בבית, ליוותה את הוריה לאירועים ריש-
מיים, אולם לא ויתרה על חיי החברה
שלה.

לפני חודשים אחדים חזרה מטויל בסך
מוריץ בשווייץ. לא היתה אשה מאושרת
ממנה. בסאן-מוריץ החליטה כי כדי להצ-
ליח יותר בעבודתה ברדיו, עליה ללמוד
תיקשורת-מונים באוניברסיטה. היא ער-
כה סקר פרטי משלה ומצאה, כי המקום
הראוי לה ביותר ללימודים הוא לונדון.
אחרי שהחליטה לנסוע התפטרה מתפקידה
בתוכנית מקום טוב באמצע, אולם המשי-
כה לעבוד בגלי צה"ל במיכצעים מיוחדים,
עד לנסיעה שאליה היתה צריכה לצאת בי-
יום הראשון האחרון.

קשה היה לתאר הלוויה הולמת יותר מזו
שנערכה להראלה בבית-העלמין של הר-
צליה. נוסף על השרים, חברי-הכנסת, הר-
פקידים הבכירים, וידידי ההורים שגדשו
את בית-הקברות הקטן, השתתפו בהלווייה
עשרות צעירים וצעירות יפים ונעימים,
שהראלה תפסה מקום חשוב בחייהם.

לחיהם המשותפים. השניים נפרדו ואחר-
כך התגרשו, ללא ערוריות, כשני אנשים
מבוגרים, כאשר הראלה היא זו המכוונת
הקובעת את הסיגנון התרבותי.

חופשה בסאן-מוריץ

הראלה חזרה להתגורר בבית הוריה
הרצלית-פיתוח, וחזרה להיות הראלה
העליוה, האלגנטית, אהבת החיים והחב-
רה.

אביה, שהאשים את עצמו, כימעט כמו
כל אב העוסק בענייני ציבור, על כך ש-

על הופעתה החיצונית הקפידה מאד.
הראלה ידעה שהיא יפה, אולם ידעה גם
כי הצורה הנכונה ביותר להדגיש את היופי
היא להתלבש בפשטות אסכי בטעם,
להשתמש באיפור נכון, אך לא מיגוז.
למרות שהיתה צעירה, רק בת 23, במוחה,
מעולם לא נגררה אחר אופנות חולפות
כדרך הנערות, וסיגנון הלבוש שלה היה
תמיד אלגנטי.

בגלי צה"ל היא שירתה בתחילה כמו-
כירה, בין השאר היתה מזכירת-הפקה
של התוכנית מקום טוב באמצע. אט-אט
התגלו כישרונותיה, והיא החלה עובדת
בהפקות ובכתבות-רדיו, אחרי מלחמת יום-הכיפורים, כשהגל-

השרים
חבריו לממשלה של יצחק מודעי היו מזועזעים כמו ידידיה של
הראלה מהאטון הנורא. בתמונה: שרי הבטחון והחוץ וייצמן ודיין
בהלוויה. הממשלה והפקידות הבכירה, הופיעו בהרכב מלא כדי ללוות את הראלה.

פרידה אחרונה
בני המשפחה נפרדים בפעם האחרונה מהראלה בחדר
הטהרה של בית הקברות. בתמונה מימין: ההורים
השכולים. יצחק ומיכל מודעי תומכים זה בזה ונתמכים ותומכים בתם ובבתם.

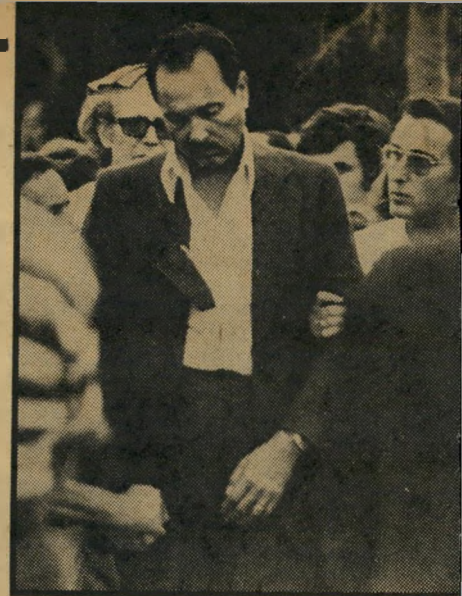
הגואה של ההתנדבות הציבורית החל כ-
כך, התנדבה הראלה לטפל בפצועי צה"ל
בבתי-החולים. היא היתה עושה זאת בי-
נאמנות רבה, לאחר שעות-העבודה. בין
הפצועים פגשה בצעיר פצוע קשה, דורון
לווינסון, האהבה בין השניים פרחת והם
החליטו להתחתן.

אהבה לפצוע

מודעי קיבל את הידיעה בלב כבד. הוא
הכיר את בתו, וידע שהיא מסוגלת לש-
כנע עצמה כי היא מאוהבת ורוצה להינשא
לדורון, אולם הוא ידע גם כי ליבה יכול
להטעות אותה. קינן בו חשש שמא הראלה
נישאת לדורון, מבלי שהיא מכירה בכך,
רק משום שהיא טובת-לב ומלאת-רחמים,
ונישואין כאלה אינם בריאים.

אולם הראלה הצליחה לשכנע את אביה
כי אהבתה אהבה של ממש, ולא היה גאה
מהאב על כך שבתו, שרבים מן הזאבים
של תל-אביב רדפו אחריה, בחרה דווקא
בנכה-צה"ל כבעלה. השניים נישאו.

כעבור חודשים אחדים התברר למודעי
כי חששותיו לא היו בלתי-מוסכמים. הוא
הבחין בתקופות של עצבות אצל הראלה,
ובירור שערך גילה כי חיי-המישפחה שלה
הרוסים. מודעי לא התערב, ואף ביקש
מאשתו מיכל שלא להתערב. הוא רק אמר
להראלה: «אם תצטרכי עזרה, פני אלי».
הראלה לא פנתה. בדרכה המבוגרת הצ-
ליחה להסביר לדורון כי אין כל תקווה

האב יצחק מודעי ניצב מול הקבר הרעון.
יחסי הראלה ואביה היו יחסי אהבה והערצה
ייס ומודעי התעלף 4 פעמים כאשר זיהה את הגוויה.

אפילו על זוג הוריה, ששניהם ידועים כי
אנשים יפים, אולם התקופה שבה למדה
הראלה בבית-הספר הוכיחה כבר או כי
היא לא רק יפה ממש, אלא גם כישרונית
ונעימה. ציוניה בבית-הספר היו גבוהים
ביותר, אולם בעיקר התגיפה לאביה הי-
עובדה שהראלה היתה בין הילדות המקוב-
לות ביותר בחברה.

כשהתגישה לצה"ל, הוצבה הראלה בי-
תחנת-השידור הצבאית, גלי צה"ל. היו,
כמובן, רינונים כי היא "קיבלה את הגיוב"
ביגול אבא שלה, שהיה אז חבר-כנסת,
אולם לא היתה בכך כל אמת. אם היה
דבר שהרגיז את הראלה יותר מכל, זה
היה הנסיון לשייך את עבודתה, את הצלח-
תה או את חייה הפרטיים, לאביה. היא
מעולם לא השתמשה בשמו ככרטיס כניסה
או ככרטיס-ביקור, ובכל פעם שהיה מישהו
מערב את שם אביה בענייניה האישיים,
בעיקר אחרי שמודעי נבחר כשר, היה
הדבר מעלה את חמתה.

אהבתיה הגדולות של הראלה, מילבד
מישפחתה, היו הופעתה החיצונית וילדים.
היא עצמה לא הספיקה ללדת, אולם ידידיה
בגלי צה"ל יודעים לספר כי היתה לה
חולשה מיוחדת לילדים. היא אהבה לשחק
עמם, לעסוק בהם בתוכניותיה הרדיופ-
ניות, לבקר ולטפל בילדים של ידידים
שלה.

קבר רעון
עשרותורי פרחים כיסו את הקבר הטרי. הראלה היתה כמו
פרח יפהפה בחייה, ועתה היא עם המון פרחים. אחד
ממאות הצעירים שבאו להלוויה של הראלה. הראלה היתה אהובה על כל ידידיה.